

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 31 augustus 2012 in zaak nr. 12/26926 in het geding
tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 8 augustus 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 augustus 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, overwogen dat het op zichzelf niet onredelijk is dat de minister ervoor kiest om meerdere gesprekken met de vreemdeling te voeren om een goed onderbouwde laissez passer-aanvraag in te kunnen dienen, maar dat dit onverlet laat dat de minister met voldoende voortvarendheid moet overgaan tot de daadwerkelijke indiening van de laissez passer-aanvraag. Naar het oordeel van de rechtbank had het op de weg van de minister gelegen om de laissez passer-aanvraag uiterlijk op 17 augustus 2012, de dag van het tweede vertrekgesprek, te verzenden naar de laissez passer-kamer. Door dit niet te doen en twaalf dagen te wachten alvorens opnieuw een gesprek met de vreemdeling te voeren, is de minister niet langer met de vereiste voortvarendheid te werk gegaan.

2. In de enige grief klaagt de minister, kort samengevat, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij na 17 augustus 2012 niet langer met de vereiste voortvarendheid aan de uitzetting van de vreemdeling heeft gewerkt.

Hiertoe voert hij aan dat de regievoerder van de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V) het noodzakelijk vond om meerdere vertrekgesprekken met de vreemdeling te voeren alvorens een goed onderbouwde laissez passer-aanvraag bij de Chinese autoriteiten kon worden ingediend. De kans dat een laissez passer wordt afgegeven is groter en kan sneller verwacht worden indien de aanvraag goed is onderbouwd, aldus de minister. Er is dan immers meer informatie op basis waarvan de autoriteiten van het desbetreffende land hun onderzoek kunnen verrichten. Uit dit oogpunt bezien is het indienen van een goed onderbouwde laissez passer-aanvraag dan ook te beschouwen als een handeling die de volledige voortvarendheid binnen het uitzettingsproces ten goede komt. Bovendien zijn er in 21 dagen tijd vijf gesprekken met de vreemdeling gevoerd teneinde haar laissez passer-aanvraag zo volledig mogelijk in te kunnen vullen. Hierbij moet volgens de minister tevens in aanmerking worden genomen dat op

29 augustus 2012, de dag van het derde vertrekgesprek, de laissez passer-aanvraag is doorgezonden naar de laissez passer-kamer van de DT&V. De minister stelt dat de rechtbank dit heeft miskend.

2.1. Uit de op de zaak betrekking hebbende stukken blijkt dat de vreemdeling op 8 augustus 2012 en op 9 augustus 2012 door de vreemdelingenpolitie is gehoord. Op 14 augustus 2012 heeft het eerste vertrekgesprek met de vreemdeling plaatsgevonden en is haar verzocht de laissez passer-aanvraag in te vullen. Uit het verslag van het tweede vertrekgesprek, dat op 17 augustus 2012 werd gehouden, blijkt dat de vreemdeling veel vragen op het aanvraagformulier onbeantwoord had gelaten. Desgevraagd verklaarde zij dat zij zich verder niets meer kon herinneren. De regievoerder heeft de vreemdeling vervolgens medegedeeld dat hij nog niet over voldoende gegevens beschikte om een goede aanvraag voor een vervangend reisdocument in te kunnen dienen bij de Chinese autoriteiten en dat zij nog maar eens goed moest nadenken of zij zich misschien wat meer zou kunnen herinneren. Uit het verslag van het derde vertrekgesprek, dat op 29 augustus 2012 werd gehouden, blijkt dat de vreemdeling toen wel in staat was om wat meer informatie te geven. Zo wist zij weer waar en wanneer zij haar Chinese paspoort heeft opgehaald en waar zij had gewerkt in China. De regievoerder heeft vervolgens de laissez passer-aanvraag verder ingevuld en diezelfde dag doorgezonden aan de laissez passer-kamer van de DT&V.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 18 november 2008 in zaak nr. 200805442/1; www.raadvanstate.nl) is het aan de regievoerder van de DT&V om te beoordelen welke handelingen noodzakelijk zijn om de vreemdeling te kunnen uitzetten. Het was in het onderhavige geval dan ook aan de regievoerder om, op basis van de informatie uit de eerdere gesprekken die met de vreemdeling in het kader van haar inbewaringstelling zijn gevoerd, te bepalen of het noodzakelijk was om het derde vertrekgesprek te houden. Daarbij moet in aanmerking worden genomen dat tijdens het tweede vertrekgesprek is gebleken, zoals hiervoor is weergegeven, dat de vreemdeling de laissez passer-aanvraag niet volledig had ingevuld. De minister kan worden gevolgd in zijn betoog dat de kans dat een laissez passer wordt afgegeven groter is en sneller kan worden verwacht indien de aanvraag goed is onderbouwd.

Gelet op het tijdsverloop van de verrichte handelingen in zijn geheel, zoals onder 2.1. weergegeven, bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat de minister in de onderhavige zaak onvoldoende voortvarend heeft gehandeld en dat de bewaring om die reden onrechtmatig is te achten. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Ten aanzien van het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 8 augustus 2012 overweegt de Afdeling dat, voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden is beslist, aan deze gronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is

sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

4. Het beroep van de vreemdeling is ongegrond. Er is geen grond voor schadevergoeding.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 31 augustus 2012 in zaak nr. 12/26926;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

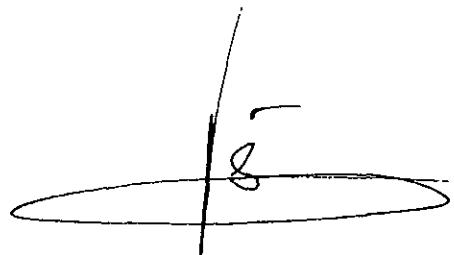
w.g. Van Gemert
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2012

243-644

Verzonden: 17 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser